

UZASADNIENIE/PODSUMOWANIE – zgodnie z art. 42 pkt 2 i art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. – o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko¹ miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębach Sępolno Małe, Sępolno Wielkie, gmina Biały Bór.

I. Informacje o sposobie wykorzystania ustaleń zawartych w „Prognozie oddziaływania na środowisko” dotyczącej projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębach Sępolno Małe, Sępolno Wielkie, gmina Biały Bór.

„Prognoza oddziaływania na środowisko” dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębach Sępolno Małe, Sępolno Wielkie, gmina Biały Bór oceniła m.in. jego oddziaływanie na środowisko, a także określiła stopień oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

Do planu przystąpiono w związku z wnioskiem złożonym przez potencjalnego inwestora o sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i przeznaczenie obszaru pod eksploatację złoża kruszywa naturalnego.

Przedmiotowy obszar stanowią głównie lasy. Niewielka północna i wschodnia część terenu to grunty rolne. Teren położony jest w granicach udokumentowanych złóż kruszywa naturalnego „Sępolno Wielkie 5” i „Sępolno Wielkie 6”.

Na obszarze objętym opracowaniem występuje obszar Natura 2000 - obszar specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Drawska” PLB320019. Obszar znajduje się w granicy Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 120 – Zbiornika międzymorenowego Bobolice. Teren opracowania leży również w zasięgu korytarzy ekologicznych.

Zapisy planu wprowadzają konieczność uwzględnienia ograniczeń wynikających z położenia analizowanego terenu w granicach wymienionych obszarów.

Celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia terenów pod:

- teren i obszar górniczy, oznaczony na rysunku planu symbolem PG;
- teren lasu, oznaczony na rysunku planu symbolem ZL.

Dalej celem sporządzenia planu jest także określenie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, sposobów zagospodarowania i zabudowy terenów, z uwzględnieniem dostosowania funkcji, struktury zabudowy i intensywności dalszego zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych i przyrodniczych terenu. Plan jest narzędziem, które umożliwi odpowiednie zagospodarowanie terenu, wprowadzenie nowego sposobu wykorzystania terenu z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz określi właściwą obsługę komunikacyjną i infrastrukturalną.

¹ t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 z późn. zm.

Ustalenia planu korespondują z zapisami Strategii Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego do 2030, w której wśród celów strategicznych i kierunkowych należy wymienić m.in.: dynamiczna gospodarka (a w nim m.in. cele kierunkowe: wzmocnienie gospodarki wykorzystującej naturalne potencjały regionu, udoskonalanie strategicznego zarządzania rozwojem gospodarczym regionu), sprawny samorząd (a w nim m. in. cel kierunkowy: zapewnienie zintegrowanej i wydolnej infrastruktury). Powyższe cele znajdują odzwierciedlenie w planie głównie w funkcji terenu sprzyjającej rozwojowi działalności gospodarczej a także w wyznaczeniu linii elektroenergetycznych o napięciach znaczących w skali całego kraju. Zapisy planu zawierają troskę o ochronę środowiska, stąd ustalona została zasada rekultywacji terenu po zakończeniu eksploatacji złoża – jak zapisano w Strategii stanowi to pełne zagospodarowanie funkcjonalno-przestrzenne.

Ustalenia planu korelują z dokumentami ustanowionymi również na szczeblu międzynarodowym, tj. w konwencjach. Wśród najważniejszych celów Konwencji Ramsarskiej w planie uwzględniono m.in. zapisy o ochronie korytarzy ekologicznych, chroniąc tym samym populacje wędrownych ptaków. Spośród najważniejszych celów Konwencji Berneńskiej uwzględniono m.in. zapisy o zachowaniu europejskich gatunków dzikich zwierząt i roślin oraz ich siedlisk. Podobnie pozostawienie i zabezpieczenie obszarów przyrodniczo cennych wraz z wszelkimi zasobami (zwierzętami, roślinami) respektuje fundamentalne założenia Konwencji o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro oraz Konwencji Bońskiej o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, a także zapisy Porozumienia o ochronie nietoperzy w Europie EUROBATS. Również cel Konwencji Paryskiej, tj. pobudzenie aktywności narodów do ochrony ich własnego dziedzictwa kulturowego i naturalnego, znajduje odzwierciedlenie w zapisach planu. Mając powyższe na uwadze plan ustala uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia części obszaru objętego planem w granicy obszaru Natura 2000 – Ostoi Drawskiej. Natomiast w prognozie środowiskowej odniesiono się również do korytarzy ekologicznych.

Jak wykazano w prognozie, realizacja ustaleń planu powodować będzie oddziaływania na środowisko przyrodnicze o zróżnicowanym charakterze, intensywności oraz zasięgu przestrzennym. Oddziaływania te będą skutkiem realizacji w granicy planu nowych inwestycji związanych z eksploatacją złoża, oraz związaną z tym rozbudową sieci infrastruktury technicznej.

W planie wskazano zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustalając dopuszczenie lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej z uwzględnieniem leśnego wykorzystania terenu ZL oraz ekranów akustycznych na terenie PG. Tym samym potrzeby zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody, do celów zaopatrzenia ludności zostaną spełnione - ustalenia planu nie kolidują z rozwojem tych inwestycji i możliwa jest ich realizacja zarówno zgodnie z ustaleniami planu, jak i z przepisami odrębnymi.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wskazuje przeznaczenie obszaru jako teren i obszar górniczy oznaczony na rysunku planu symbolem PG oraz jako teren lasu oznaczony na rysunku planu symbolem ZL.

W planie wskazano przeznaczenie terenu PG – teren i obszar górniczy, zapewniając odpowiedni rygor eksploatacji przedmiotowego terenu poprzez narzucenie w części opisowej planu oraz rysunkowej wymagań. Ustalono dla tego terenu możliwość eksploatacji kruszywa naturalnego, zgodnie z zasięgiem występowania złoża wskazanym na rysunku planu

oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Dodatkowo ustalono wykorzystanie nadkładu do rekultywacji terenu. Terenom wykluczonym z możliwości eksploatacji zapewniono ochronę poprzez wprowadzenie filarów ochronnych.

Określono również parametry eksploatacji kruszywa naturalnego, których wielkość wynikać będzie z przepisów odrębnych, na co powołują się ustalenia planu. Ustalono również, że powierzchnia terenu objęta eksploatacją kruszywa naturalnego z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlami związanymi z eksploatacją złoża, zajmie powierzchnię nie większą niż 30 ha, w tym na obszarze Natura 2000 nie większą niż 9 ha. Tym samym zapis ten uniemożliwi jednorazowe przekształcenie całego terenu położonego w granicach opracowania planu. Odniesiono się również do poszanowania powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszej niż 20% powierzchni terenu.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wskazuje przeznaczenie obszaru jako terenu leśnego, który został wyznaczony ze względu na poszanowanie istniejącego kompleksu leśnego. Istotny jest fakt, że zachowany ok. 1,4 ha fragment lasu będzie mógł pełnić rolę miejsca schronienia i odpoczynku dla fauny, a także potencjalne siedliska dla rozprzestrzeniania się i wzrostu różnych gatunków roślin. Ważnym zapisem w kontekście środowiskowym jest ustalony obowiązek ochrony poprzez zachowanie cennego siedliska przyrodniczego, wskazanego na rysunku planu (jest to miejsce występowania znaczącej fauny i flory, które plan chroni przed likwidacją siedliska). Ten właśnie fragment terenu będzie podlegał szczególnej ochronie przyrodniczej i wyłączony pozostanie z eksploatacji. Cenne siedlisko przyrodnicze nadal będzie mogło stanowić miejsce bytowania znaczących gatunków fauny i flory. Występujące tu bogactwo przyrodnicze zostaje wskazane do zachowania. Dodatkowo fragment pozostawionego lasu posiadać będzie charakter minimalizujący dla zamierzenia inwestycyjnego w zakresie eksploatacji złoża. Plan dla terenu lasu ustala zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania oraz prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z planem urządzenia lasu.

Plan uwzględnia zasady zagospodarowania terenu, pozwala na właściwe i zgodne z przeznaczeniem ukształtowanie przestrzeni. Dodatkowe uszczegółowienie ograniczeń wynikać będzie natomiast z przepisów odrębnych, których zgodnie z zasadami techniki prawodawczej nie powieli się w dokumentach niższego rzędu.

W zakresie granic obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji wyznaczono granice obszaru wymagającego rekultywacji, pokrywające się z granicami terenu PG.

Tym samym w zapisach planu, ustalono po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego, dla obszaru wymagającego rekultywacji, rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustala się nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub zgodnym z warunkami siedliskowymi. Zaznaczyć należy również, że ze względu na etapowanie eksploatacji kruszywa etapowane będą również prace rekultywacyjne. Jest to działanie korzystne dla środowiska gdyż z jednej strony nie pozwoli to na jednoczesną wycinkę drzew na całym terenie inwestycji a z drugiej strony prowadzona sukcesywnie rekultywacja pozwoli na powstawanie nowych siedlisk.

Ponadto w planie ustalono konieczność uwzględnienia przebiegu sieci infrastruktury technicznej, w tym w szczególności istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższego napięcia 220kV i planowanej napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższego napięcia 400kV, wskazanych na rysunku planu. Ponadto wskazano na konieczność uwzględnienia uwarunkowań gruntowo-wodnych i geotechnicznych przy realizacji inwestycji, a także uwzględnienia obszarów i terenów górniczych: „Sępólno Wielkie 4” i „Sępólno Wielkie V”, zlokalizowanych poza granicami planu.

W zapisach planu znalazł się także zakaz eksploatacji kruszywa naturalnego w filarach ochronnych, wskazanych na rysunku planu. Ustalono zakaz sadzenia drzew, składowania lub magazynowania kopalin na zwałowiskach pod liniami elektroenergetycznymi oraz licząc od rzutu poziomego skrajnego przewodu fazowego w odległości mniejszej niż:

- 6 m od linii elektroenergetycznej 220 kV;
- 7 m od linii elektroenergetycznej 400kV.

W planie zakazano również lokalizacji budynków.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wskazano zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego poprzez ustalenie na terenie PG obowiązku eksploatacji kruszywa naturalnego ponad lustrem wód podziemnych, w formie kopalni suchej, ochronę poprzez zachowanie cennego siedliska przyrodniczego, wskazanego na rysunku planu, uzyskania najkorzystniejszych warunków dla środowiska przyrodniczego po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego, zachowanie karpin przy ciągach komunikacyjnych w ilości nie mniejszej niż 20% pozyskanych podczas karczowania. Karpiny stanowić będą zarówno miejsce schronień dla płazów jak i miejsce żerowania dla stwierdzonych na obszarze inwestycji gatunków dzięciołów. Na terenie PG zakazano dodatkowo magazynowania materiałów mogących powodować zanieczyszczenie środowiska w miejscach nieizolowanych od powierzchni terenu. Ponadto plan wskazuje konieczność zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na całym terenie.

Plan w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej ustala wymagania poprzez zapewnienie dostępu do dróg publicznych, zlokalizowanych poza planem. Plan nie zakłada rozbudowy sieci komunikacyjnej. Ustalony został dostęp do dróg publicznych zlokalizowanych poza planem a tym samym ograniczono transportochłonność układu przestrzennego. Plan określa również wymaganą liczbę miejsc postojowych dla terenu PG, w tym również zaopatrzonych w kartę parkingową, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych. Dopuszczono także na terenie PG możliwość lokalizacji napowietrznej linii elektroenergetycznej najwyższego napięcia 400kV, wskazanej na rysunku planu, a także powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa plan miejscowy ustalił uwzględnienie przy zagospodarowaniu niniejszego terenu, ograniczeń wynikających z położenia części obszaru objętego planem w granicy obszaru Natura 2000 – Ostoi Drawskiej (obszaru specjalnej ochrony ptaków - PLB320019), wskazanego na rysunku planu, oraz obszaru objętego planem w granicy

Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 120 – Zbiornika międzymorenowego Bobolice, zgodnie z przepisami odrębnymi. Istotne jest także, że zapisy planu nie są niezgodne z planami zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000: „Ostoja Drawska” PLB320019 oraz „Bobolickie Jeziora Lobeliowe” PLH320001.

W zakresie sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów, ustalono dla terenu PG maksymalny termin zakończenia eksploatacji kruszywa naturalnego na rok 2042. Zapis taki umożliwi szybkie przywrócenie terenu do obecnego sposobu zagospodarowania.

Na obszarze planu przeważająca część terenu porośnięta jest lasem, głównie występuje w nim sosna pospolita. Poza tym, środkowowschodni fragment omawianego terenu jest obecnie pozbawiony zalesień. Na analizowanym terenie różnorodność biotyczna roślin jest tutaj relatywnie niska (zwłaszcza mając na uwadze powierzchnię terenu), a gatunki w większości są bardzo pospolite. Uwzględniając, że omawiany teren położony jest w sąsiedztwie istniejących obszarów i terenów górniczych, pośród lasów, uznaje się, że przyjęcie planu nie będzie szczególnie niekorzystne. Inwestycja polegająca na eksploatacji złoża realizowana będzie na jednym polu inwestycyjnym, tzn., że przedmiotowy teren objęty zostanie wydobywaniem kopaliny dopiero po zakończeniu wydobywania złoża na terenach sąsiednich. Dlatego skumulowanie potencjalnych (w tym negatywnych) oddziaływań kopalni z innymi kopalniami znajdującym się obecnie w sąsiedztwie nie będzie zachodziło. Ponadto, sąsiednie tereny obecnie istniejących żwirowni – zanim uruchomiona zostanie kopalnia na obszarze objętym planem – zostaną zamknięte i poddane rekultywacji. Tym samym, sytuacja zbytniego, nieplanowanego i wielkopowierzchniowego utworzenia terenów kopalni w tym miejscu

nie zajdzie. Obecnie pokłady złoża na terenach sąsiednich kopalni są na wykończeniu.

Dodatkowo zaznaczyć należy, że w skali długoczasowej tj. po zakończeniu eksploatacji kopalni, w wyniku rekultywacji, na terenie objętym przedmiotowym opracowaniem powstanie atrakcyjny teren leśny lub obszar rolniczy, podnoszący walory krajobrazowe (szczególnie w sąsiedztwie lasu).

W planie nie podjęto ustaleń dotyczących wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznej, gdyż nie zostały one w planie wyznaczone.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej nie podjęto ustaleń w planie, gdyż dla przedmiotowego obszaru nie ma potrzeby ochrony obszaru w tym zakresie.

Na obszarze objętym planem nie wystąpiła potrzeba określania szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości. Istniejąca struktura własnościowa i przestrzenna działek umożliwia wprowadzenie wtórnych podziałów geodezyjnych. Stąd też parametry nowych działek nie zostały zdefiniowane. Przypadkowe podziały ze względu na ustaloną funkcję terenu nie będą zachodziły, stąd nie należy zakładać, że wymagane będzie przeprowadzenie procedury scalenia.

Na obszarze objętym planem nie wystąpiły szczególne potrzeby w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa, co zostało potwierdzone na etapie uzgodnienia planu z właściwymi organami wojskowymi, a także w zakresie ochrony granic i bezpieczeństwa państwa.

Jeżeli chodzi o dobra materialne nie przewiduje się oddziaływań wynikających z realizacji planu a mogących je zniszczyć albo ograniczyć dostęp do nich. Nie ma bowiem przesłanek, aby którekolwiek z powstałych oddziaływań (emisje hałasu, potencjalne zanieczyszczenia) mogły przyczynić się do dewastacji danego dobra materialnego.

W zakresie ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeb osób niepełnosprawnych, ustalono w ramach planu teren lasu. Natomiast dla terenu PG ustalono odpowiedni procent działki budowlanej jako powierzchni biologicznie czynnej. Ustalono również, że powierzchnia terenu objęta jednoczesną eksploatacją kruszywa naturalnego, z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlami związanymi z eksploatacją złoża, zachodzić będzie na powierzchni nie większej niż 30 ha, w tym na obszarze Natura 2000 nie większej niż 9 ha. Dodatkowo, plan zakłada, że po eksploatacji kruszywa naturalnego dla obszaru wymagającego rekultywacji, rekultywacja ta odbywać się będzie w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustala się nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub zgodnym z warunkami siedliskowymi. Przywrócone zatem zostaną tereny leśne do wykorzystania również na cele zdrowotne – miejsce spacerów, ćwiczeń itp. W normatywie parkingowym, dla terenu PG, uwzględniono potrzeby osób niepełnosprawnych, ustalając nakaz zapewnienia na działce budowlanej odpowiedniej liczby stanowisk postojowych dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.

W wyniku analizy planu i porównaniu go z obowiązującymi w Polsce regulacjami prawnymi, uznano, że zapewnia on w pełni warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i ochrony krajobrazu oraz propaguje racjonalną gospodarkę zasobami środowiska oraz ochronę warunków klimatycznych.

Wnioski z prognozy zostały przeanalizowane i przekładają się na zapisy projektowanego dokumentu sformułowane w formie zakazów, nakazów i dopuszczeń, zmierzające do poszanowania środowiska przyrodniczego oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

Wprowadzono optymalne rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne m.in. poprzez ustalenia:

– **w zakresie ochrony i kształtowania zieleni:**

- eksploatację kruszywa naturalnego, zgodnie z zasięgiem występowania złoża wskazanym na rysunku planu oraz zgodnie z przepisami odrębnymi,
- minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnych nie mniejszą niż 20% powierzchni terenu,
- powierzchnię terenu, objętą jednoczesną eksploatacją kruszywa naturalnego z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlami związanymi z eksploatacją złoża, nie większą niż 30 ha, w tym na obszarze Natura 2000 nie większą niż 9 ha,
- wyznaczono filary ochronne,
- eksploatację kruszywa naturalnego ponad lustrem wód podziemnych, w formie kopalni suchej,

- uzyskanie najkorzystniejszych warunków dla środowiska przyrodniczego po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego,
- zachowanie karpin przy ciągach komunikacyjnych w ilości nie mniejszej niż 20% pozyskanych podczas karczowania,
- uwzględnienie uwarunkowań gruntowo-wodnych i geotechnicznych przy realizacji inwestycji,
- wyznaczono teren lasu – ZL,
- na terenie ZL ochronę poprzez zachowanie cennego siedliska przyrodniczego, wskazanego na rysunku planu,
- uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia części obszaru objętego planem w granicy obszaru Natura 2000 – Ostoi Drawskiej (obszaru specjalnej ochrony ptaków - PLB320019) zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przyrody,
- na terenie PG maksymalny termin zakończenia eksploatacji kruszywa naturalnego ustalono na rok 2042,
- po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego na terenie PG, dla obszaru wymagającego rekultywacji ustala się rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustala się nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub zgodnym z warunkami siedliskowymi,
- zakaz lokalizacji budynków.

Teren objęty opracowaniem zajmuje ok. 169 ha. W ramach tego obszaru wyznaczono na powierzchni około 1,4 ha teren lasu, przeznaczony do zachowania. Na pozostałym terenie przeznaczonym pod eksploatację złoża (teren PG) wyznaczono filary ochronne przy styku z lasami, wyznaczono cenne siedlisko przyrodnicze oraz odniesiono się do konieczności wyłączenia z eksploatacji terenów wokół słupów linii elektroenergetycznych 220kV i 400 kV. Zgodnie z Polską Normą zaistnieje konieczność, na etapach późniejszych procedur, wyznaczania dodatkowych filarów od ww. siedliska i słupów. Mając powyższe na uwadze, rzeczywisty obszar eksploatacji złoża zostanie docelowo znacznie ograniczony. Obecnie obszar opracowania zdominowany jest przez zbiorowiska leśne, użytkowane gospodarczo (w typie bór mieszany świeży, z dominującą sosną pospolitą). W efekcie występuje tu flora o przeciętnej wartości przyrodniczej. Porastające większość omawianego terenu lasy gospodarcze nie stanowią cennego siedliska. Wycinka drzew na omawianym obszarze nie będzie miała dużego znaczenia z uwagi na to, że w bliskim sąsiedztwie znajdują się liczne zalesienia i zadrzewienia, które z powodzeniem mogą spełniać rolę biotopów zastępczych dla zwierząt znajdujących się na omawianym terenie. Ponadto, korzystny jest zapis w mpzp o zachowaniu nie mniej niż 20% pozyskanych karpin przy ciągach komunikacyjnych, co stwarza kolejne mikrosiedliska dla zwierząt, roślin i grzybów. Ubytek tych roślin nie wpłynie także znacząco ani na stosunki wodne na tym obszarze ani na topoklimat obszaru gminy Biały Bór.

Choć samo lokowanie kopalni kruszyw naturalnych może być niekorzystne dla ochrony różnorodności biologicznej, oceniając projekt mpzp stwierdzono w nim kilka bardzo korzystnych zapisów. Najkorzystniejsze ustalenia w projekcie mpzp, które

mocno ograniczą potencjalne negatywne oddziaływanie na środowiskowo przyrodnicze

w wyniku realizacji na obszarze planowanej inwestycji (tj. na terenie PG), to:

- 1) ustalona eksploatacja kruszywa naturalnego ponad lustrem wód podziemnych, w formie kopalni suchej;
- 2) ochronę poprzez zachowanie cennego siedliska przyrodniczego, wskazanego na rysunku planu (terenu zbiornika wodnego, znajdującego się na terenie lasu);
- 3) uzyskanie najkorzystniejszych warunków dla środowiska przyrodniczego po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego;
- 4) dopuszczenie powierzchni terenu, objętej jednoczesną eksploatacją kruszywa naturalnego, z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlami związanymi z eksploatacją złoża, nie większą niż 30 ha, w tym na obszarze Natura 2000 nie większą niż 9 ha;
- 5) ustalenie powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszej niż 20% powierzchni terenu;
- 6) ustalenie lokalizacji filarów ochronnych;
- 7) zachowanie karpin przy ciągach komunikacyjnych;
- 8) wyznaczeniu terenu lasu w północno-zachodnim fragmencie omawianego obszaru;
- 9) uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia:
 - a) części obszaru objętego planem w granicy obszaru Natura 2000 – Ostoi Drawskiej (obszaru specjalnej ochrony ptaków - PLB320019), wskazanego na rysunku planu, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przyrody;
 - b) obszaru objętego planem w granicy Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 120 – Zbiornika międzymorenowego Bobolice, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony środowiska oraz prawa geologicznego i górniczego;
- 10) uwzględnienie uwarunkowań gruntowo-wodnych i geotechnicznych przy realizacji inwestycji;
- 11) ustalenie, że po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego, dla obszaru wymagającego rekultywacji ustala się rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustala się nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub zgodnym z warunkami siedliskowymi.

Bardzo korzystny jest zapis w projekcie mpzp o zachowaniu „cennego siedliska przyrodniczego”, znajdującego się w centralnej części przedmiotowego terenu (zbiornik wodny i jego najbliższa okolica na terenie ZL). Tym samym chroniony będzie najcenniejszy fragment na omawianym terenie, który stanowi potencjalne miejsce rozrodu kilku gatunków płazów chronionych. Lokowanie kopalni kruszyw naturalnych na obszarze objętym projektem mpzp może wiązać się ze zniszczeniem stanowisk chronionych gatunków mszaków i porostów. Zakres potencjalnego zniszczenia stanowisk porostów i mszaków zależy od ostatecznego kształtu realizacji inwestycji. Same zapisy projektu mpzp nie determinują wprost, czy i ile okazów mszaków / porostów zostanie zniszczonych. Wiele zależy od ostatecznej lokalizacji poszczególnych pól wydobywczych, jak również czasu, w którym zostaną one utworzone (zapis w projekcie mpzp umożliwia jednoczesną eksploatację maksymalnie

30 ha omawianego obszaru, w tym na obszarze Natura 2000 nie większą niż 9 ha; mając na uwadze tempo wydobywania z terenu ok. ok. 12-15 ha rocznie 42 możliwe będzie długoletnie nieeksploatowanie większości terenu. W tym czasie może nastąpić zarówno naturalny progres, jak i regres populacji poszczególnych mszaków / porostów, gdyż liczebność lokalnych populacji ulega stałym fluktuacjom, których przyczyną nie muszą być formy antropopresji jak gospodarka leśna czy powstanie kopalni). Poza tym, zniszczenie stanowisk chronionych gatunków mszaków i porostów będzie wymagało każdorazowo uzyskania przez inwestora od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie zezwolenia na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków dziko występujących roślin, grzybów czy porostów, objętych ochroną. Ponadto, w ww. zezwoleniu, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie będzie mógł zawrzeć warunki, takie jak np. przeniesienie okazów porostów lub mszaków w inne miejsce. Pozwoli to zachować konkretne okazy mszaków czy porostów, co może korzystnie wpłynąć na zachowanie właściwego stanu ochrony taksonów objętych ww. zezwoleniem.

Samo umożliwienie realizacji kopalni kruszyw naturalnych ocenia się negatywnie pod kątem wpływu na atrakcyjność krajobrazu. Biorąc jednak pod uwagę, że omawiany teren położony jest w sąsiedztwie istniejących obszarów i terenów górniczych, wśród lasów, uznaje się, że przyjęcie projektu mpzp nie będzie szczególnie niekorzystna. Tym bardziej, że w skali długoczasowej tj. po zakończeniu eksploatacji kopalni, w wyniku rekultywacji, powstanie tu atrakcyjny pod względem krajobrazu teren zieleni lub obszar rolniczy, także podnoszący walory krajobrazowe (szczególnie w sąsiedztwie lasu). Ponadto istotny jest fakt, że dla mieszkańców Sępólna Małego krajobraz w bliskim sąsiedztwie nie ulegnie istotnej zmianie, ponieważ fragment terenu nadal będzie stanowił las (w mpzp zagwarantowane jest zachowanie przez cały czas eksploatacji ok. 1,4 ha fragmentu lasu. Ponadto w sąsiedztwie obszaru objętego mpzp, y na zachód od granic przedmiotowego terenu, znajduje się las, który będzie stanowił naturalny bufor i przegrodę, poniekąd maskującą eksploatację kopalni położonych na wschód od niego).

– **w zakresie ochrony wód:**

- zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi,
- eksploatację kruszywa naturalnego ponad lustrem wód podziemnych, w formie kopalni suchej,
- uzyskanie najkorzystniejszych warunków dla środowiska przyrodniczego po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego,
- zakaz magazynowania materiałów mogących powodować zanieczyszczenie środowiska w miejscach nieizolowanych od powierzchni terenu,
- na terenie ZL ochronę poprzez zachowanie cennego siedliska przyrodniczego, wskazanego na rysunku planu,
- zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie,
- uwzględnienie uwarunkowań gruntowo-wodnych i geotechnicznych przy realizacji inwestycji,

- eksploatację kruszywa naturalnego, zgodnie z zasięgiem występowania złożeń wskazanym na rysunku planu oraz zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony środowiska oraz prawa geologicznego i górniczego,
- lokalizację filarów ochronnych, w tym wskazanych na rysunku planu,
- uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia części obszaru objętego planem w granicy obszaru Natura 2000 – Ostoi Drawskiej (obszaru specjalnej ochrony ptaków - PLB320019) zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przyrody,
- uwzględnienie obszaru objętego planem w granicy Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 120 – Zbiornika międzymorenowego Bobolice, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony środowiska,
- ustala się na terenie PG maksymalny termin zakończenia eksploatacji kruszywa naturalnego na rok 2042,
- po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego na terenie PG, dla obszaru wymagającego rekultywacji ustala się rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustala się nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub zgodnym z warunkami siedliskowymi,
- zakaz lokalizacji budynków.

Zagrożenie wód podziemnych wynikające z działalności człowieka w kontekście gospodarowania wodami należy rozumieć jako potencjalną możliwość pogorszenia jakości lub zmniejszenia ilości wód, prowadząca do ograniczenia dostępnych do wykorzystania zasobów wód podziemnych dobrej jakości. Z przyrodniczego punktu widzenia zagrożenie wód podziemnych to możliwość zmiany ilości bądź cech fizyczno-chemicznych wody w stosunku do warunków naturalnych, na ogół spowodowanej bezpośrednio lub pośrednio działalnością człowieka.

Na wstępie należy zaznaczyć, że dokładniejsza ocena oddziaływania dla inwestycji, takiej jak lokalizacja kopalni kruszyw naturalnych z uwagi na niepełne dane dostępne na ten moment oraz specyfikę tego typu przedsięwzięć, będzie możliwa ocenić dopiero w przyszłości, w osobnej procedurze OOS. Obszar kopalni kruszywa naturalnego położony jest na GZWP nr 120 (Zbiornik międzymorenowy Bobolice). Istotna jest specyfikacja konkretnego przedsięwzięcia. Poziom wód gruntowych na terenie objętym projektem mpzp wynosi na większości obszaru od ok. 5 do 20 i więcej metrów m.p.p.t. Podłoże złoża „Sępólno Wielkie II” zbudowane jest z utworów czwartorzędowych mających miąższość sięgającą 200 m i składają się głównie z piasków, żwirów i glin zwałowych akumulacji lodowcowej (w tym głównie plejstocenyjskie piaski i żwiry akumulacji lodowcowej). Przepuszczalność gruntów na omawianym terenie jest średnia (północne fragmenty terenu) oraz słaba (większość obszaru) – spowodowane jest to budową podłoża. Na obszarze objętym mpzp ustalono – obok niewielkiego terenu lasu – teren i obszar górniczy, na którym powstanie kopalnia kruszyw naturalnych – żwiru. Zgodnie z zapisami mpzp, na przedmiotowym terenie możliwa jest jedynie eksploatacja kruszywa naturalnego ponad lustrem wód podziemnych, w formie kopalni suchej. Wydobycie kruszyw naturalnych prowadzone będzie metodą odkrywkową systemem ścianowym ze złoża na zasadach określonych

w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w koncesji geologicznej. Szacuje się, że eksploatacja żwiru odbywać się będzie do głębokości sięgającej maksymalnie ok. 2-4 m p. p. t. Biorąc pod uwagę poziom wód gruntowych (>5 m p. p. t.) nie stwierdza się oddziaływań znaczących na zasoby wodne w wyniku realizacji kopalni kruszyw.

Na potrzeby niniejszej prognozy przeanalizowano opracowania: - z czerwca 2020 r. pt. „Analiza wpływu oddziaływania na środowisko wodne planowanej inwestycji polegającej na wydobywaniu kruszywa naturalnego ze złóż Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach i Kasiborek I”, - z października 2021 r. pt. „Analiza wpływu oddziaływania na środowisko wodne planowanej inwestycji polegającej na wydobywaniu kruszywa naturalnego ze złoża Sępólno Wielkie 6”, oba autorstwa dra inż. Kazimierza Rózkowskiego.

Zgodnie z pierwszym opracowaniem, cyt. „Ukształtowanie terenu jest urozmaicone w rejonie złóż. Rzędne terenu wahają się od 159 m n.p.m. do 183 m n.p.m. na południowym-wschodzie, a deniwelacja wynosi 24 m. Nadkład obejmuje w obydwu przypadkach niewielkie miąższości, wahając się od 0,2 do 3,3 m i 0,2-1,2 m odpowiednio w przypadku Sępólna Wielkiego V i Kasiborka I. Budują go w przeważającej mierze gleby piaszczyste, miejscami piaski średnioziarniste zapyłone, bądź zaglinione. Spąg złóż udokumentowano na rzędnych 146,52 - 170,22 m n.p.m. (średnio 156,50 m n.p.m.) w przypadku złoża Sępólna Wielkie V oraz w przedziale 150,62 do 163,31 m n.p.m. (średnio 155,11 m n.p.m.) na złożu Kasiborek I. Warunki hydrogeologiczne nie są skomplikowane. Pierwszy poziom wodonośny związany jest z zawodnioną partią plejstocęńskich osadów piaszczystych i piaszczystożwirowych budujących złoża. Podczas robót wiertniczych spośród 16 otworów wykonanych na złożu Kasiborek I siedem okazało się suchych. W pozostałych dziewięciu nawiercono swobodne zwierciadło wody na rzędnych 154,72 m n.p.m. - 156,67 m n.p.m. (średnio 155,68 m n.p.m.). W granicach sąsiedniego złoża Sępólna Wielkie V trzynastcie otworów nie nawierciło wody, zaś w pozostałych trzydziestu jeden kształtowało się swobodnie na wysokościach od 150,96 m n.p.m. do 160,75 m n.p.m. (...) Uzyskane w trakcie dokumentowania informacje dobrze nawiązują do regionalnego opracowania w postaci arkusza nr 123 Białe Bory Mapy hydrogeologicznej Polski w skali 1:50000 Pierwszy Poziom Wodonośny Występowanie i Hydrodynamika (Czabaj i in. 2017). Zrealizowany jako opracowanie późniejsze, arkusz mapy MhP dokumentuje obniżenie zwierciadła wód podziemnych począwszy od Sępólna Wielkiego w kierunku Sępólna Małego i dalej Białego Dworu wąskim pasem okalającym lokalną strukturę wododziałową z Cieszęcinem pośrodku. W rejonie przedmiotowych złóż lokalny układ zwierciadła wody wpisuje się w regionalny, udokumentowany w trakcie prac nad arkuszem mapy”. Zgodnie z drugim przytaczanym opracowaniem, cyt. „Warunki hydrogeologiczne rozpoznane w trakcie dokumentowania złoża nie są skomplikowane. Pierwszy poziom wodonośny związany jest z zawodnioną partią plejstocęńskich osadów piaszczystych i piaszczystożwirowych budujących sandry i złoża. W odwierconych 207 otworów wiertniczych na potrzeby rozpoznania warunków złożowych, zwierciadło wód udokumentowano w 103 z nich, na głębokościach od 3,20 do 28,20 m p.p.t., tj. na rzędnych z przedziału 153,70

m n.p.m. do 171,18 m n.p.m. (...) Zgromadzone informacje stanowiące wyniki lokalnego dokumentowania złoża, jak i doświadczenia związane z bieżącą i zakończoną eksploatacją sąsiadujących obszarów złożowych, a także prac regionalnych, związanych z edycjami seryjnych map geologicznych i hydrogeologicznych Polski wskazują, iż większość udokumentowanych zasobów złoża Sępólno Wielkie 6 znajduje się w strefie aeracji, a więc powyżej lokalnego poziomu zwierciadła wód podziemnych. Zalegające powyżej utwory złożowe i nadkładowe są dobrze przepuszczalne, ewentualnie lokalnie zawierają przewarstwienia słabiej przepuszczalnych piasków pylastych i zaglinionych, bądź glin. Ich obecność nie wpływa na warunki hydrodynamiczne poziomu. Zwierciadło jeżeli występuje w obrębie złoża, ma charakter swobodny. Zasilanie poziomu związane jest ze swobodną infiltracją wód opadowych. Roboty górnicze zmierzające do wydobywania kruszywa w takich warunkach geologiczno-górniczych nie wymagają obniżania zwierciadła wód podziemnych. (...) Uwzględniając udokumentowane i przedstawione powyżej uwarunkowania środowiskowe zalegania złoża Inwestor deklaruje w oficjalnych dokumentach eksploatację złoża Sępólno Wielkie 6 „na sucho”, sięgając po udokumentowane zasoby kruszywa wyłącznie w niezawodnionej partii górotworu. W strefach gdzie część złoża znajduje się poniżej zwierciadła wody, wyeksploatowana zostanie jedynie partia niezawodniona. Najistotniejszą bezpośrednią korzyścią takiego rozwiązania dla środowiska jest brak zmian w środowisku wód podziemnych. Przy braku wpływu planowanej eksploatacji na środowisko wód podziemnych nie ucierpią również pozostające w łączności z nimi wody powierzchniowe, reprezentowane w obszarze piaszczysto-żwirowego stożka napływowego przez izolowane, w większości bezodpływowe jeziora zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie dokumentowanych złóż, czy też obszary podmokłe. Dotyczy to zarówno jezior położonych bezpośrednio przy północno-zachodniej granicy złoża, na linii Sępólno Wielkie – Sępólno Małe, jak i tym bardziej pozostających w znacznym oddaleniu Bobolickich Jezior Lobeliowych w granicach obszaru Natura 2000 PLH320001. Eksploatacja „na sucho” nie wpłynie również negatywnie na udokumentowane w otoczeniu złoża torfowiska: wysokie, zasilane opadami przy zachodniej granicy złoża, czy przejściowe, zasilane głównie opadem atmosferycznym, przy niewielkim udziale wody podziemnej, na północnym-zachodzie. Neutralność prowadzonej tym sposobem eksploatacji dla środowiska wodnego potwierdzają prace wydobywcze prowadzone od wielu lat na licznych złożach w okolicy, w tym na złożu Sępólno Wielkie 4 oraz Sępólno Wielkie V, jak również już zakończone roboty górnicze na położonych ku południowi złożach Białe Dwór i Sępólno Wielkie I”. Na obszarze objętym niniejszym opracowaniem, wysokość terenu wynosi od ok. 160 m n.p.m (w obrębie terenu ZL) do ok. 192 m n.p.m (zachodnie krańce przedmiotowego obszaru, w pobliżu m. Cieszęcino). Analiza ww. opracowań, pozwala wysnuć wniosek, że dno wyrobiska, czyli spong złoża w projektowanej kopalni, położony będzie powyżej zwierciadła wód gruntowych, a podczas eksploatacji złoża nie będzie wymagane odwodnienie terenu. Zgodnie z informacją od Inwestora, eksploatacja odbywać się będzie jedynie nad lustrem wód podziemnych, gdyż zasoby żwirów pod lustrem wody są niewielkie a ich wydobywanie

nieopłacalne. Niezależnie od powyższego, zgodnie z zapisami projektu mpzp, eksploatacja kruszyw naturalnych możliwa jest jedynie ponad lustrem wód podziemnych, w formie kopalni suchej. Ponadto, można stwierdzić m.in., że w przypadku, gdy złoża znajdują się w strefie aeracji, a więc powyżej zwierciadła wód podziemnych (a z takim przypadkiem mamy do czynienia na omawianym obszarze), roboty górnicze zmierzające do wydobywania kruszywa nie wymagają w takich warunkach geologiczno-górnich wymuszonego obniżenia zwierciadła wody. Tym samym, działalność wydobywcza nie wywołuje zmian w środowisku wód podziemnych. Co ważne, przy braku wpływu planowanej eksploatacji na środowisko wód podziemnych nie ucierpią również w pełni powiązane z nimi wody powierzchniowe. Eksploatacja przedmiotowych złóż "na sucho", sięgając po udokumentowane zasoby kruszywa wyłącznie w niezawodnionej partii górotworu, nie powoduje zmian stosunków wodnych, co potwierdzają prace wydobywcze prowadzone od wielu lat na złożu Sępólno Wielkie 4, zlokalizowanym w sąsiedztwie planowanej inwestycji, jak również już zakończone roboty górnicze na położonych ku południowi złożach Białe Dwór i Sępólno Wielkie I40. Dlatego ocenia się, że funkcjonowanie kopalni w zgodzie z zapisami zawartymi w projekcie mpzp, nie naruszy zasobów wód podziemnych i powierzchniowych. Ewentualna woda potrzebna przy uszlachetnianiu żwiru zużywana będzie w zakładzie przerobczym, który zlokalizowany będzie poza obszarem objętym projektem mpzp, a ewentualne warunki poboru wód będą określone w odrębnym pozwoleniu wodnoprawnym. W odniesieniu do potencjalnego oddziaływania ustaleń projektu mpzp (a więc lokacji terenu i obszaru górniczego) na zbiornik wodny znajdujący się w centralnej części obszaru objętego projektem mpzp, a także mając na uwadze obszary podmokłe znajdujące się poza obszarem objętym mpzp, należy podkreślić, że zbiorniki te są zasilane wodami opadowymi i spływami powierzchniowymi. W miejscu ich występowania, utwory znajdujące się pod nimi zbudowane są z frakcji nieprzepuszczalnych ilów bądź nieprzepuszczalnych glin. Dlatego wydobywanie żwiru, piasku, metodą „suchą”, nie będzie miało wpływu na te lokalne zbiorniki. Napełnienie ich wodą zależne jest bowiem od opadów a także parowania (w okresie wiosenno-letnim). Potencjalne zagrożenia dla jakości wód podziemnych płynące z lokalizacji kopalni kruszyw naturalnych są związane z produktami ropopochodnymi: olej napędowy, smary, benzyna, olej przekładniowy, olej hydrauliczny i in., używanymi w maszynach i pojazdach związanych z wydobywaniem/transportem kruszyw. Może bowiem się zdarzyć – przynajmniej teoretycznie – że w wyniku awarii któraś z ww. substancji przedostanie się do środowiska gruntowo-glebowego. W praktyce nigdy nie da się wyeliminować w 100% możliwości wystąpienia awarii maszyn, ale można i trzeba dążyć do zminimalizowania prawdopodobieństwa ich wystąpienia. Na obecnym etapie oceny oddziaływania z uwagi na ograniczony zakres danych trudno przewidzieć/oszacować dokładniej prawdopodobieństwo takiej awarii. Dokładniejsza ocena oraz wskazania na ewentualne słabe punkty będzie można wskazać w kolejnych etapach inwestowania, na poziomie raportu oceny oddziaływania na środowisko. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę powierzchnię złoża i skalę planowanego przedsięwzięcia, stwierdza się, że gdyby doszło do wycieku substancji

ropopochodnych do gruntu to jednak nie będzie to stanowiło istotnego zagrożenia dla jakości wód podziemnych. Szacuje się bowiem, że sumaryczne ilości olejów użytkowanych w jednym czasie w kilku maszynach obsługujących tego typu kopalnię kruszywa nie przekroczą łącznie 100 dm³. To stosunkowo niewielka ilość, która nie spowoduje znaczących, negatywnych skutków wobec jakości wód podziemnych. Ważne jest aby w przypadku wycieku substancji ropopochodnej szybko zainterweniować – np. zebrać zanieczyszczone masy ziemne i przetransportować do miejsca unieszkodliwiania substancji ropopochodnych, zgodnie z przepisami odrębnymi. Substancje ropopochodne będą sorbowane przez grunt (bardzo niewielkie ilości będą mogły przedostać się na ograniczoną głębokość, sięgającą prawdopodobnie maksymalnie kilkudziesięciu centymetrów) a obszar zanieczyszczony ograniczony będzie do bezpośredniego miejsca wycieku. Powyższe sytuacje teoretyczne nie są zależne od zapisów projektu mpzp – są to sytuacje wykraczające poza regulacje prawne, określone w prawie miejscowym. Z punktu widzenia ocenianego projektu mpzp ważne jest, że ww. dokument ustala zakaz magazynowania materiałów mogących powodować zanieczyszczenie środowiska w miejscach nieizolowanych od powierzchni terenu. Niezależnie od tego, aby ograniczyć możliwość wystąpienia jakichkolwiek awarii należy m.in.:

- użytkować wyłącznie sprawne maszyny i pojazdy,
- przestrzegać zasad BHP,
- kontrolować teren celem poszukiwania ewentualnych plam oleju a w przypadku ich odkrycia należy szybko znaleźć źródło wycieku i je wyeliminować.

– **w zakresie ochrony przed hałasem:**

- dopuszczenie lokalizacji ekranów akustycznych na terenie PG,
- eksploatację kruszywa naturalnego, zgodnie z zasięgiem występowania złoża wskazanym na rysunku planu oraz zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony środowiska oraz prawa geologicznego i górniczego,
- powierzchnię terenu, objętą jednoczesną eksploatacją kruszywa naturalnego z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlami związanymi z eksploatacją złoża, nie większą niż 30 ha, w tym na obszarze Natura 2000 nie większą niż 9 ha,
- lokalizację filarów ochronnych,
- parametry eksploatacji kruszywa naturalnego, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony środowiska oraz prawa geologicznego i górniczego.
- uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia części obszaru objętego planem w granicy obszaru Natura 2000 – Ostoi Drawskiej (obszaru specjalnej ochrony ptaków - PLB320019) zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przyrody,
- ustala się na terenie PG maksymalny termin zakończenia eksploatacji kruszywa naturalnego na rok 2042,
- po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego na terenie PG, dla obszaru wymagającego rekultywacji ustala się rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku

kierunku leśnego ustala się nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub zgodnym z warunkami siedliskowymi,

- zakaz lokalizacji budynków.

Źródłami hałasu w projektowanej kopalni będą maszyny specjalistyczne, służące do zdejmowania nadkładu, wydobywania kruszywa a także środki transportujące (na obszarze wydobywania transport piasku i żwiru odbywał się będzie taśmociągami). Wśród maszyn specjalistycznych pracujących na kopalni należy spodziewać się takich jak: koparek, ładowarek, spycharek. Są to maszyny o dużej mocy, których praca powoduje emisję hałasu. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112) nie normuje standardów akustycznych dla obszarów, na których zlokalizowana jest kopalnia kruszyw naturalnych. Najbliższe tereny względem obszaru przeznaczonego do eksploatacji kruszywa w granicach projektu mpzp, dla których takie standardy są określone (określony w studium teren zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej z usługami) znajdują się ok. 300 m na zachód od niego (w m. Sępólno Małe). Odległość ta sprawia, że poziomy prognozowanych wartości emisji hałasu towarzyszących kopalni kruszyw naturalnych nie będą na obszarze wymagającym zachowania komfortu akustycznego wyższe niż wartości hałasu tła. Będą to jednocześnie niższe wartości niż dopuszczalne w ww. Rozporządzeniu dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Dodatkowo, emisje hałasu będą tłumione przez teren lasu (obecnie: obszar gęsto zadrzewiony) znajdujący się od strony Sępólna Małego oraz przez powstałe zwałowiska stanowiące element wyrobiska kopalni. Reasumując, stwierdza się, że prowadzona eksploatacja analizowanego złoża nie będzie powodować przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach, dla których musi być zachowany odpowiedni komfort akustyczny. W celu prawidłowego kształtowania klimatu akustycznego w odniesieniu do terenów wymagających komfortu akustycznego w środowisku, tj. na obszarach znajdujących się poza obszarem objętym mpzp i jego bezpośrednim sąsiedztwie, w razie konieczności wskazuje się podjęcie działań poprawiających klimat akustyczny gminy. Mogą to być m.in. czynności mające na celu: zachowania bezpiecznej odległości linii zabudowy od źródeł hałasu, planowania przegród przeciwhałasowych w miejscach, w których zachowanie bezpiecznej odległości od źródeł hałasu nie jest możliwe (warto podkreślić, że przedmiotowy projekt miejscowego planu dopuszcza lokalizację ekranów akustycznych), przekształcania terenów zabudowy rozmieszczonej wzdłuż dokuczliwych źródeł hałasu w tereny zabudowy usługowej – nieposiadających wymagań akustycznych, ograniczania ruchu i parkowania pojazdów ciężkich na terenach wymagających utrzymania odpowiedniego komfortu akustycznego, poprzez odpowiednie zakazy ruchu i organizowanie wydzielonych parkingów czy w końcu poprzez stosowanie administracyjnych ograniczeń prędkości obniżających poziom hałasu generowany przez ruch uliczny. W przypadku gdy na terenach podlegających ochronie akustycznej możliwe są przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, należy bezwzględnie zastosować skuteczne środki techniczne i inne, zmniejszające te emisje hałasu do poziomu dopuszczalnego, określonego w przepisach szczególnych. Konsekwentnie realizowane

ww. działania powinny w optymalnym stopniu zabezpieczać tereny wymagające komfortu akustycznego w środowisku przed ponadnormatywnym hałasem i pogorszeniem warunków akustycznych. Należy jednak zauważyć, że w najbliższym sąsiedztwie obszaru objętego projektem mpzp znajdują się lasy, droga powiatowa, inne zwirownie, czyli tereny, które nie wymagają zachowania komfortu akustycznego. Ponadto, od terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, położonych w Sępólnie Małym, zwirownia pozostanie oddzielona terenem lasu (obecnie: obszar gęsto zadrzewiony).

– **w zakresie ochrony powietrza:**

- zakaz lokalizacji budynków,
- teren lasu, oznaczony na rysunku planu symbolem ZL,
- eksploatację kruszywa naturalnego, zgodnie z zasięgiem występowania złoża wskazanym na rysunku planu oraz zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony środowiska oraz prawa geologicznego i górniczego,
- parametry eksploatacji kruszywa naturalnego, zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony środowiska oraz prawa geologicznego i górniczego,
- lokalizację filarów ochronnych, w tym wskazanych na rysunku planu, powierzchnię terenu, objętą jednoczesną eksploatacją kruszywa naturalnego z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlami związanymi z eksploatacją złoża, nie większą niż 30 ha, w tym na obszarze Natura 2000 nie większą niż 9 ha,
- powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 20% powierzchni terenu,
- zagospodarowania mas ziemnych i skalnych powstałych w związku z wydobywaniem i przeróbką kopaliny do celów rekultywacyjnych,
- wykorzystanie nadkładu do rekultywacji terenu,
- ustala się na terenie PG maksymalny termin zakończenia eksploatacji kruszywa naturalnego na rok 2042,
- po zakończeniu eksploatacji kruszywa naturalnego na terenie PG, dla obszaru wymagającego rekultywacji ustala się rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustala się nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub zgodnym z warunkami siedliskowymi.

Topoklimat oraz stan higieny miasta i gminy Biały Bór są wypadkową szeregu czynników zarówno o charakterze naturalnym, jak i antropogenicznymi działaniami dokonywanymi w przeszłości i obecnie. Projekt mpzp przewiduje lokalizację m.in. terenu i obszaru górniczego – eksploatacji złóż kopalni kruszywa naturalnego. W przyszłości ma tu powstać kopanie kruszyw naturalnych – żwiru. Poza tym, na przedmiotowym obszarze przewidziano do pozostawienia niewielki fragment lasu. Ocenia się, że zapisy projektu mpzp w tym zakresie mogą przyczynić się do pewnych zmian składu powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze oraz w okolicy. Poniżej przedstawiono bardziej szczegółowe oddziaływanie skutków mpzp na warunki klimatyczne i stan higieny atmosfery. Z uwagi na charakter terenów objętych projektem mpzp należy spodziewać się intensyfikacji użytkowania istniejącego systemu komunikacji (dróg dojazdowych do i z kopalni), znajdującego się poza

obszarem objętym mpzp. Ogólnie, dla przedsięwzięć drogowych oddziaływanie na jakość powietrza atmosferycznego można podzielić na dwa etapy: I – etap budowy oraz II – etap eksploatacji. W omawianym przypadku, z uwagi na brak realizacji nowych dróg na terenie objętym mpzp, oddziaływanie na otoczenie, wywołane projektem mpzp, będzie ograniczało się do fazy eksploatacji (tj. eksploatacji dróg poza teren opracowania). W wyniku ingerencji w terenie nastąpią emisje substancji gazowych powodujące nieznaczne pogorszenie składu powietrza atmosferycznego. Wśród nich znajdują się tzw. gazy cieplarniane (przede wszystkim CO₂) oraz spaliny. Skład jakościowy i ilościowy spalin jest zależny od rodzaju silnika i paliwa. Generalnie, najistotniejszymi substancjami powszechnie występującymi w spalinach są: tlenek węgla, tlenki azotu, tlenki siarki, aldehydy, węglowodory, ozon, pył zawieszony i inne. Prognozuje się, że na etapie eksploatacji emisje spalin będą rozłożone w czasie i w przestrzeni. Prognozowany wzrost ruchu pojazdów w regionie pozwala sądzić, że tendencja emisji spalin do atmosfery będzie delikatnie wzrastała. Z drugiej jednak strony, mając na uwadze niewielką skalę (jednoczesna praca maksymalnie kilku pojazdów na wielohektarowym obszarze) oraz wdrażanie nowych technologii (zarówno konstrukcyjnych – silników, jak i materiałów pędnych – paliw) pozwoli na ograniczenie potencjalnego negatywnego wpływu na omawiany obszar. Reasumując – nie będzie to wpływ znaczący. Emisje substancji do powietrza z ww. działań nie wpłyną także znacząco na klimat (w tym mikroklimat). Emisje nie będą na tyle duże by znacząco zmieniały kształtowanie się warunków termicznych, anemometrycznych oraz wilgotnościowych. Tym bardziej, że możliwe będzie zastosowanie taśmociągów na terenie obszaru górniczego, co ogranicza emisję spalin z ruchu pojazdów obsługujących kopalnię. W fazie budowy kopalni dojdzie do usunięcia górnej warstwy gleby. Na tym etapie nie przewiduje się przedostania się znaczących ilości pyłów do powietrza atmosferycznego, aczkolwiek lokalna emisja pyłów związana ze wzruszeniem ziemi jest nieunikniona. W fazie eksploatacji do emisji zanieczyszczeń powodujących nieznaczne pogorszenie składu powietrza atmosferycznego może dojść podczas ściągania nadkładu i pracy sprzętu technicznego. Wystąpi emisja pyłów mineralnych z terenu zwałowisk, a także emisja zanieczyszczeń gazowych związanych z funkcjonowaniem maszyn specjalistycznych oraz pojazdów transportujących kruszywo. Wśród nich znajdują się tzw. gazy cieplarniane (przede wszystkim CO₂) oraz spaliny. Skład jakościowy i ilościowy spalin jest zależny od rodzaju silnika i paliwa. Generalnie, najistotniejszymi substancjami powszechnie występującymi w spalinach są: tlenek węgla, tlenki azotu, tlenki siarki, aldehydy, węglowodory, ozon, pył zawieszony i inne. 33 Wpływ na ilość i deponowanie w czasie powstających zanieczyszczeń będzie miał stan techniczny środków transportowych i urządzeń stosowanych do realizacji inwestycji oraz właściwy harmonogram prac. Emisja pyłów do powietrza powstająca w trakcie urabiania, załadunku i transportu surowca ma charakter niezorganizowany (wielokierunkowy) i cykliczny – występuje przede wszystkim w okresach silnych podmuchów wiatru. Na omawianym terenie przeważają wiatry południowe, południowo-zachodnie i zachodnie. Przewaga wiatrów północno-zachodnich ma miejsce jedynie w okresie letnim. W rozkładzie rocznym zauważa się występowanie

wiatrów najsilniejszych w zimie, a najsłabszych w miesiącach letnich. Tereny zabudowy mieszkaniowej oraz inne tereny, na których długookresowo przebywają ludzie, są położone relatywnie daleko od terenów lokalizacji projektowanej kopalni. Na etapie poeksploatacyjnym, po zamknięciu kopalni, należało będzie przeprowadzić rekultywację. Zgodnie z zapisami projektu mpzp, będzie to rekultywacja w kierunku rolniczym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustala się nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, zgodnym z warunkami siedliskowymi. Niezależnie od przyjętego kierunku rekultywacji prognozuje się, że w fazie zamykania kopalni kruszyw naturalnych nie dojdzie do zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. Niemniej jednak ważne będzie aby sukcesywnie zagospodarowywać teren powyrobiskowy tak aby uniemożliwić erozję eoliczną (np. poprzez zastosowanie odpowiedniego podłoża glebowego i obsadzenie terenu odpowiednią roślinnością). Sukcesywna rekultywacja terenów wyeksploatowanych pozwoli na ograniczenie emisji substancji do powietrza i imisji zanieczyszczeń na terenach sąsiednich (położonych w bliskim sąsiedztwie terenu kopalni, gdyż emisje podczas eksploatacji będą miały tu charakter lokalny). Zachowanie powierzchni zalesionej pozytywnie wpływa na jakość powietrza atmosferycznego. Natomiast wpływ na topoklimat uwarunkowany jest kilkoma czynnikami – przede wszystkim zależy

od: (1) lokacji drzew i krzewów, szczególnie względem istniejących zabudowań i szlaków komunikacyjnych; (2) sposobu nasadzeń (gęstość siewu/sadzenia); (3) składu gatunkowego wybranych roślin. Z reguły zwiększenie lesistości czy nasadzeń roślinności poprawia także topoklimat, jednakże wspomniane czynniki mogą stanowić barierę dla właściwej cyrkulacji powietrza. Dlatego ważne jest dobranie odpowiedniej lokalizacji by nie tworzyć barier fizycznych dla swobodnych ruchów powietrza i unikać tworzenia warunków dla formowania się zastoisk powietrza. Celem kształtowania wymuszonego obiegu powietrza należy zastosować odpowiednią ilość nasadzeń dobranych nieprzypadkowo gatunków drzew. Należy bowiem pamiętać o takich choćby aspektach jak: różne powierzchnie „bryły” tworzone przez poszczególne gatunki drzew; odporność na warunki atmosferyczne; swoiste reakcje fizjologiczne roślin (np. gatunki iglaste rosnące w zacieleniu wykazują tendencję do utraty igieł – osłabienie funkcji wiatrochronnej czy estetycznej) i inne. Ocenia się, że położenie terenów leśnych oraz zadrzewionych są prawidłowe dla korzystnego kształtowania jakości powietrza na omawianym terenie oraz poprawy topoklimatu. Należy jednak mieć na uwadze, że zapisy projektu mpzp ograniczają – w przestrzeni i w czasie – ingerencję inwestycji w teren, a co za tym idzie wielkość potencjalnego ładunku zanieczyszczeń do powietrza, jak również zasięg jego przestrzennego rozprzestrzeniania. Ponadto, poza obszarem objętym mpzp – od strony zachodniej i północnej – istnieje teren lasu, który będzie stanowił naturalny bufor (filtr zanieczyszczeń pyłowych) dla zabudowań Sępólna Małego. Ponadto, na terenie PG ustalono, że powierzchnia terenu objętego jednoczesną eksploatacją kruszywa naturalnego z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlami

związanymi z eksploatacją złoża będzie nie większa niż 30 ha, w tym na obszarze Natura 2000 nie większa niż 9 ha.

- **w zakresie gospodarki odpadami:** w planie nie znalazły się natomiast zapisy odnoszące się bezpośrednio do sposobu prowadzenia gospodarki odpadami na obszarze opracowania. Zasady gospodarowania odpadami szczegółowo określają przepisy odrębne, w tym ustawa o odpadach, ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz akty wykonawcze do tych ustaw, w tym. m.in. *Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Biały Bór*.

Z uwagi na powyższe, w przedmiotowym planie brak jest ustaleń odnoszących się w sposób bezpośredni do zagadnień związanych z gospodarką odpadami. Nie mniej, ustalenia mpzp zapewniają możliwość prawidłowego prowadzenia gospodarki odpadami w granicach poszczególnych terenów, ustalając m. in.: zapewnienie dostępu do dróg publicznych, określenia parametrów kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, umożliwiających wyznaczenie na każdej działce miejsc na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów. W tym miejscu należy zaznaczyć, że prowadzenie gospodarki odpadami we właściwy sposób pozwoli na ograniczenie możliwości zanieczyszczenia podłoża gruntowego (w tym również zasobów wód podziemnych) substancjami niebezpiecznymi, przedostającymi się do gruntu na skutek niewłaściwego składowania odpadów.

Jak wynika z prognozy środowiskowej, na etapie tworzenia nowych obiektów może wystąpić szereg potencjalnych oddziaływań wpływających na: ... wytwarzanie odpadów...

Ogólne bytowanie ludzi w ramach powszechnego korzystania ze środowiska na omawianym terenie niesie za sobą: emisje hałasu – potencjalnie ograniczające przebywanie w pobliżu omawianego terenu niektórych gatunków zwierząt; wzrost zagrożenia przedostania się do środowiska gruntowo-wodnego odcieków ze zdeponowanych na obszarze objętym projektem mpzp odpadów (śmiecenie). Będą to jednak ilości nieznaczące i nie kumulujące się w czasie.

Realizacja postanowień mpzp niesie ze sobą pewne ryzyko pogłębienia istniejących problemów ochrony środowiska przyrodniczego a także powstania nowych dlań zagrożeń. Do istniejących problemów na terenie objętym opracowaniem oraz na terenach sąsiednich należy także wzrost emisji zanieczyszczeń (emisje z systemów grzewczych, z ciągów komunikacyjnych, wzrost produkcji odpadów).

II. Informacja o sposobie wykorzystania opinii i uzgodnień.

Stosownie do wymogów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także zgodnie z przepisami odrębnymi projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębach Sępolno Małe, Sępolno Wielkie, gmina Biały Bór uzyskał wymagane opinie i uzgodnienia (zbierane od 15.10.2020 r. do 20.11.2020 r., od 31.05.2021 r. do 2.07.2021 r., od 31.05.2021 r. do 16.06.2021 r. oraz od 18.10.2022 r. do 10.11.2022 r.).

Do organów opiniujących należeli:

- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Szczecinku,
- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie,
- Gminna Komisja Urbanistyczno-Architektoniczna w Szczecinku,
- Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego - Wydział Ochrony Środowiska,
- Komenda Wojewódzka Policji w Szczecinie,
- Komenda Powiatowa Policji w Szczecinku,
- Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Szczecinku,
- Komenda Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Szczecinie,
- Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Szczecinie,
- Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie,
- Minister Klimatu (Środowiska),
- Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie - Biuro Zamiejscowe w Koszalinie - Geolog Wojewódzki,
- Starostwo Powiatowe w Szczecinku - Wydział Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska - Geolog Powiatowy,
- Polskie Sieci Energetyczne S.A. w Poznaniu,
- Polskie Sieci Energetyczne S.A. w Bydgoszczy,
- Polskie Sieci Energetyczne S.A. w Warszawie,
- Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie,
- Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy,
- ENEA Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Koszalin - Rejon Energetyczny w Szczecinku,
- Energa Operator Wydział Rozwoju Departament Zarządzania Majątkiem Sieciowym w Gdańsku - Oddział w Koszalinie,
- ORANGE POLSKA S.A. Skierniewice,
- Netia S.A. Katowice,
- PGNIG S.A. w Warszawie - Oddział w Zielonej Górze - Dział Uzgodnień Zewnętrznych,
- Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM - Oddział w Poznaniu,
- Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział Zakład Gazowniczy w Koszalinie,
- G.EN GAZ ENERGIA Sp. z o.o. Tarnowo Podgórne,
- EWE energia Sp. z o.o. Międzyrzecz,
- Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa - Oddział Terenowy w Koszalinie,
- Nadleśnictwo Miastko,
- Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Szczecinku,
- Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile.

Gminna Komisja Urbanistyczno – Architektoniczna w Szczecinku, Polskie Sieci Energetyczne S.A. w Bydgoszczy, Energa Operator Wydział Rozwoju Departament Zarządzania Majątkiem Sieciowym w Koszalinie oraz Zachodniopomorski Urząd

Wojewódzki w Szczecinie - Wydział Architektury i Gospodarki Przestrzennej zaopiniowali projekt pozytywnie z uwagami.

Uwagi zostały przeanalizowane i odpowiednie zapisy znalazły odzwierciedlenie w projekcie planu, zgodnie z możliwym zakresem planu i wymogami ustawowymi.

Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego - Wydział Ochrony Środowiska, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, Starostwo Powiatowe w Szczecinku - Wydział Rolnictwa, Leśnictwa i Ochrony Środowiska - Geolog Powiatowy, PGNIG S.A. w Warszawie - Oddział w Zielonej Górze - Dział Uzgodnień Zewnętrznych, Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM - Oddział w Poznaniu, EWE energia Sp. z o.o. w Międzyrzeczu zaopiniowała projekt pozytywnie w wyznaczonym terminie.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie przekazał pismo do RZGW w Bydgoszczy według właściwości.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy odmówił wszczęcia postępowania w sprawie zaopiniowania mpzp.

Nadleśnictwo Miastko nie zaopiniowało projektu planu - opinia negatywna po terminie - w przedmiotowym wniosku nie został zawarty opis nieruchomości, co uniemożliwia weryfikację powierzchni wyłączenia gruntów leśnych objętych projektem planu w granicach konkretnych wydzieleń, a tym samym – wyliczenie powierzchni wyłączenia wg typów siedliskowych lasu.

Sprawa została błędnie potraktowana proceduralnie – był to etap opiniowania a nie wyłączenia z produkcji leśnej. W ustawowym terminie opinia nie została przedstawiona – zgodnie z art. 25 ust 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt planu uważa się za zaopiniowany.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 10.11.2020 r. zaopiniował negatywnie projekt planu.

Uwagi zostały przeanalizowane i odpowiednie zapisy znalazły odzwierciedlenie w projekcie planu, zgodnie z możliwym zakresem planu i wymogami ustawowymi.

Główne zmiany wprowadzone do projektu planu to:

- wyznaczono teren ZL od strony zabudowy mieszkaniowej,
- wyznaczono strefę lokalizacji siedliska cennego przyrodniczego i ustalono obowiązek jego ochrony
- ograniczono powierzchnię jednoczesnej eksploatacji do 30 ha (na terenach Natury 2000 do 9 ha),
- wyznaczono filary ochronne,
- wprowadzono obowiązek zachowania karpin przy ciągach komunikacyjnych w ilości nie mniejszej niż 20% pozyskanych podczas karczowania,
- eksploatacja prowadzona może być wyłącznie ponad lustrem wody, w formie kopalni suchej,
- określono maksymalny termin eksploatacji złoża,
- określono rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustalono nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub zgodnym z warunkami siedliskowymi,

- w prognozie wykorzystano materiały z inwentaryzacji przyrodniczej oraz z badań geologicznych.

Następnie na kolejnym etapie opiniowania projektu planu, pismem z dnia 30.06.2021 r. RDOŚ nie zaopiniował przesłanej dokumentacji.

Uwagi zostały przeanalizowane i odpowiednie ustalenia znalazły odzwierciedlenie w projekcie planu.

Główne zmiany wprowadzone do projektu planu to:

- zmniejszenie granic opracowania projektu planu do 168,7 ha a tym samym odsunięcie terenu eksploatacji od terenów najbardziej cennych przyrodniczo,
- zmniejszenie ingerencji w teren Natury 2000 o 31,3 ha,
- wyznaczenie terenu lasu (1,4 ha) w miejscu siedliska cennego przyrodniczo,
- wyznaczenie na rysunku planu elementów, które regulują przepisy odrębne,
- przeznaczenie sąsiadujących terenów rolnych pod tereny lasów,
- wykorzystano materiały z inwentaryzacji przyrodniczej, z badań geologicznych oraz z ekspertyzy hydrogeologicznej.

W kolejnym etapie prac planistycznych Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 11.04.2022 r. zaopiniował projekt planu.

Pozostałe jednostki nie przedstawiły opinii w ustawowym terminie, dlatego też zgodnie z art. 25 ust 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt planu uznano za zaopiniowany.

Projekt planu uzyskał wymagane uzgodnienia.

O uzgodnienie projektu planu Burmistrz Białego Boru wystąpił do:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie,
- Wojewody Zachodniopomorskiego - Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki w Szczecinie,
- Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego - Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie,
- Zarządu Powiatu Szczecineckiego,
- Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Szczecinie - Delegatura Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Koszalinie,
- Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Szczecinie,
- Komendanta Nadodrzańskiego Oddziału Straży Granicznej w Krośnie Odrzańskim,
- Agencji Wywiadu w Warszawie,
- Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - Wydział Zamiejscowy w Szczecinie - Delegatury ABW w Gdańsku,
- Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu,
- Powiatowego Zarządu Dróg w Szczecinku,
- Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego w Warszawie,
- Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie,
- Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy,

- Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Pile,
- Centralnego Portu Komunikacyjnego w Warszawie.

Wojewoda Zachodniopomorski - Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki w Szczecinie - Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego w Szczecinie, Zarząd Powiatu Szczecineckiego, Komendant Nadodrzańskiego Oddziału Straży Granicznej, Agencja Wywiadu, Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu, Powiatowy Zarząd Dróg, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile uzgodnili projekt bez uwag w wyznaczonym terminie.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie przekazał pismo do RZGW w Bydgoszczy, według właściwości.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy odmówił wszczęcia postępowania w sprawie zaopiniowania mpzp. Teren położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Wojewódzki Sztab Wojskowy, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, Centralny Port Komunikacyjny w ustawowym terminie nie przedstawili uzgodnienia, dlatego zgodnie z art. 25 ust 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu

i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt planu uważa się za uzgodniony.

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Szczecinie - Delegatura Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Koszalinie pismem z dnia 29.10.2020 r. nie uzgodnił projektu planu.

Uwagi zostały przeanalizowane i odpowiednie zapisy znalazły odzwierciedlenie w projekcie planu.

Pismem z dnia 10.06.2021 r. projekt planu na powtórne uzgodnienie został uzgodniony.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 10.11.2020 r. nie uzgodnił projekt planu.

Uwagi zostały przeanalizowane i odpowiednie zapisy znalazły odzwierciedlenie w projekcie planu, zgodnie z możliwym zakresem planu i wymogami ustawowymi.

Główne zmiany wprowadzone do projektu planu to:

- wyznaczono teren ZL od strony zabudowy mieszkaniowej,
- wyznaczono strefę lokalizacji siedliska cennego przyrodniczego i ustalono obowiązek jego ochrony
- ograniczono powierzchnię jednoczesnej eksploatacji do 30 ha (na terenach Natury 2000 do 9 ha),
- wyznaczono filary ochronne,
- wprowadzono obowiązek zachowania karpin przy ciągach komunikacyjnych w ilości nie mniejszej niż 20% pozyskanych podczas karczowania,
- eksploatacja prowadzona może być wyłącznie ponad lustrem wody, w formie kopalni suchej,
- określono maksymalny termin eksploatacji złoża,
- określono rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, przy czym w przypadku kierunku leśnego ustalono nasadzenia o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed eksploatacji, lub

zgodnym z warunkami siedliskowymi,

- w prognozie wykorzystano materiały z inwentaryzacji przyrodniczej oraz z badań geologicznych.

Następnie na kolejnym etapie uzgodnień projektu planu, pismem z dnia 30.06.2021 r. RDOŚ nie uzgodnił projektu planu.

Uwagi zostały przeanalizowane i odpowiednie ustalenia znalazły odzwierciedlenie w projekcie planu.

Główne zmiany wprowadzone do projektu planu to:

- zmniejszenie granic opracowania projektu planu do 168,7 ha a tym samym odsunięcie terenu eksploatacji od terenów najbardziej cennych przyrodniczo,
- zmniejszenie ingerencji w teren Natury 2000 o 31,3 ha,
- wyznaczenie terenu lasu (1,4 ha) w miejscu siedliska cennego przyrodniczo,
- wyznaczenie na rysunku planu elementów, które regulują przepisy odrębne,
- przeznaczenie sąsiadujących terenów rolnych pod tereny lasów,
- wykorzystano materiały z inwentaryzacji przyrodniczej, z badań geologicznych oraz z ekspertyzy hydrogeologicznej.

W kolejnym etapie prac planistycznych Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 11.04.2022 r. uzgodnił projekt planu.

Pozostałe jednostki nie przedstawiły uzgodnienia w ustawowym terminie, dlatego też zgodnie z art. 25 ust 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt planu uznano za uzgodniony.

III. Informacja i uzasadnienie o sposobie wykorzystania zgłoszonych uwag i wniosków, a także informacja o udziale społeczeństwa w postępowaniu.

Po przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębach Sępolno Małe, Sępolno Wielkie, gmina Biały Bór, w terminie od 19.06.2020 r. do 15.07.2020 r. zbierano wnioski do projektu planu. W ustawowym terminie wpłynęło 18 pism z wnioskami. Burmistrz Białego Boru w dniu 14.10.2022 r. rozstrzygnął o rozpatrzeniu wniosków. Wnioski, z wyjątkiem jednego – wykraczającego poza granice opracowania planu - uwzględniono (część z nich uwzględniono z uwagą, że rozpatrzenie zostało uwzględnione w zakresie obejmującym problematykę mpzp). Zespół projektowy, mając na uwadze złożone wnioski, sporządził projekt planu miejscowego zgodnie z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Biały Bór.

Po przeprowadzeniu procedury opiniowania i uzgodnień, które odbyło się w dniach od 15.10.2020 r. do 20.11.2020 r., od 31.05.2021 r. do 2.07.2021 r., od 31.05.2021 r. do 16.06.2021 r. oraz od 18.10.2022 r. do 10.11.2022 r., w siedzibie Urzędu Miejskiego w Białym Borze w dniach od 30 grudnia 2022 r. do 30 stycznia 2023 r., wyłożono do publicznego wglądu projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. W dniu 11 stycznia 2023 r. przeprowadzono dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu miejscowego rozwiązaniami. Każdy kto kwestionował zapisy projektu planu mógł wnieść

uwagę do planu. W nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia zakończenia okresu wyłożenia, tj. do 17 lutego 2023 r., do projektu planu nie wpłynęło żadne pismo z uwagami. W dniu 22 lutego 2023 r. Burmistrz Białego Boru rozstrzygnął o sposobie rozpatrzenia uwagi. Na etapie wyłożeniado publicznego wglądu projekt planu miejscowego został udostępniony na stronie internetowej Gminy Biały Bór - www.bip.bialybor.com.pl.

Na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 z późn. zm.), w dniu 27 kwietnia 2023 r. na Sesji Rady Miejskiej w Białym Borze przedstawiony został projekt planu.

Burmistrz Białego Boru zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przedstawił w dniu 5 maja 2023 r. Wojewodzie Zachodniopomorskiemu uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi.

IV. Informacja o wynikach postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Realizacja zapisów planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze. Wynika to ze znacznej odległości pomiędzy gminą Biały Bór a granicami Rzeczypospolitej Polskiej (> 160 km w linii prostej) oraz ze specyfiki planowanego przedsięwzięcia, możliwego do realizacji na warunkach określonych w ocenianym dokumencie.

V. Informacja o metodach i częstotliwości przeprowadzenia monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu.

Co najmniej raz w czasie kadencji, Burmistrz Białego Boru dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium i przedstawia ich wyniki Radzie Miejskiej w Białym Borze. Rada podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne lub niezgodne z obowiązującymi przepisami w całości lub w części, podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia ich zmiany. Ocena aktualności studium i miejscowych planów powinna być przeprowadzana przede wszystkim w kontekście rozwoju przestrzennego gminy Biały Bór oraz czy miała miejsce realizacja infrastruktury transportowej i technicznej w sposób zintegrowany, czy nawet wyprzedzający lokalizację zabudowy. Pozwoli to na opracowania harmonogramu sporządzania i realizacji kolejnych planów zagospodarowania przestrzennego, bilansowania zapotrzebowania m.in. na wodę, gaz, kanalizację sanitarną oraz przygotowanie odpowiednio wyposażonych terenów. Ponadto, Burmistrz Białego Boru jest zobowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko.

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na analizie i ocenie stanu poszczególnych

komponentów środowiska (powietrza, wód, gleb i in.) w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska⁵⁶, w ramach monitoringu środowiska prowadzonego w oparciu o wydane decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć zlokalizowanych na obszarze objętym projektem mpzp lub, w ramach indywidualnych zamówień, na kontroli i ocenie zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z ustaleniami przyjętego planu Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego projektu mpzp w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na ocenie i analizie stanu środowiska przyrodniczego: zarówno środowiska jako całości, jak i poszczególnych jego komponentów (jak np. powietrze, wody, gleby, elementy biotyczne). Dane do oceny i analizy jakości środowiska przyrodniczego mogą stanowić wyniki pomiarów i analiz pozyskiwanych w ramach państwowego monitoringu środowiska (głównie przez WIOŚ w Szczecinie). Informacje te mogą pochodzić także z badań zleconych przez miasto w ramach indywidualnych zamówień (o ile miasto dysponuje na taki cel środkami finansowymi). Ponadto zaleca się kontrolę wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną. Kontrola(-e) taka(-kie) powinna(-e) dotyczyć przede wszystkim porównania zgodności przewidzianych w projektach technicznych i analizach finansowych (kosztorysach) rozwiązań z rzeczywiście zrealizowanymi urządzeniami, instalacjami. Ponadto kontrola powinna także dotyczyć stricte stanu technicznego wspomnianych urządzeń i instalacji. Zakres i częstotliwość kontroli powinna być dopasowana do wybranych rozwiązań technologicznych i technicznych. Natomiast sama kontrola środowiska przyrodniczego w oparciu o państwowy monitoring środowiska powinna odbywać się możliwie często, w miarę aktualizacji badań i pomiarów poszczególnych komponentów (czyli dla większości z nich raz w roku, po opublikowaniu raportu WIOŚ za dany rok badawczy).

VI. Uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych.

Autor prognozy wyszedł z założenia, że analizie rozwiązań alternatywnych poddano przede wszystkim te aspekty, które w sposób znaczący mogą wpłynąć na dalszy rozwój gminy Biały Bór. Ewentualne kolizje projektowanego zagospodarowania ze środowiskiem przyrodniczym i kulturowym w większości przypadków będą lokalne i nieistotne dla funkcjonowania i stanu środowiska rozpatrywanego w skali miasta i gminy oraz obszarów przyległych. Istnieje jednak planowana inwestycja – kopalnia kruszyw naturalnych – dla której przeprowadzenie osobnej oceny oddziaływania na środowisko może wskazać jej negatywne oddziaływanie na przyrodę. Należy wówczas szukać rozwiązań alternatywnych, godzących interes publiczny wynikający z rozwoju gospodarczego gminy z ochroną środowiska przyrodniczego. Trudno jednak wskazać alternatywne rozwiązanie dla tego przedsięwzięcia. Lokalizacja jego bowiem jest uzależniona od warunków naturalnych i występowania kruszyw naturalnych. Dlatego nie podlega ona negocjacji/możliwości przeniesienia. Jedyny wariant alternatywny to zaniechanie wydobywania żwiru w miejscu, dla którego sporządzono projekt mpzp i np. dalsze prowadzenie gospodarki leśnej – czyli zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem terenu (co jest najbardziej prawdopodobnym rozwiązaniem). Jednocześnie należy wskazać, że wydobycie żwiru w innym miejscu zamiast

w proponowanym nie usunie potencjalnych zagrożeń i problemów a tylko przeniesie je w inne rejony gminy/powiatu/województwa. Nie wydaje się to korzystnym rozwiązaniem, gdyż obecna lokalizacja położona jest w sąsiedztwie tego typu kopalni – dotyczy i tak przekształconego

już obszaru. Ponadto, alternatywą dla lokowania kopalni żwiru, może być pozostawienie aktualnego zagospodarowania terenu (tj. głównie lasu sosnowego, użytkowanego gospodarczo). Docelowo, będzie to skutkowało wycięciem istniejącego lasu i sukcesywne zastępowanie go nowymi, młodymi drzewami – zgodnie z obowiązującym planem urządzania lasu dla przedmiotowego obszaru. W ocenie autora prognozy, zaproponowane rozwiązanie w projekcie mpzp, tj. lokowanie kopalni żwiru, po której zaprzestaniu działalności nastąpi rekultywacja w kierunku rolnym lub leśnym, jest optymalne. Umożliwi to bowiem rozwój społeczno-gospodarczy, przy zachowaniu możliwości prawidłowego kształtowania środowiska po zakończeniu eksploatacji kopalni (poprzez utworzenie zróżnicowanych siedlisk leśnych i rolniczych, z wysoką różnorodnością biotyczną w strefach ekotonu).

Burmistrz Białego Boru
Paweł Stanisław Mikołajewski